

Prezydent Dieter F. Uchtdorf
Drugi Doradca w Pierwszym Prezydium

Poszukiwanie Chrystusa w czasie Świąt Bożego Narodzenia

Wszystkim tym, którzy pragną zrozumieć nas jako członków Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich, chciałbym dać punkt wyjścia, jakim są te dwa słowa: poszukujemy Chrystusa.

Chcemy być przez Niego nauczeni. Podążać za Nim. Upodobnić się do Niego.

Poszukujemy Go każdego dnia w roku. Ale robimy to zwłaszcza w czasie Bożego Narodzenia, kiedy świętujemy narodziny naszego umiłowanego Zbawiciela, a nasze serca zwracają się jeszcze bardziej ku Niemu.

W ramach przygotowań do Świąt pozwólcie, że rozważymy, jak ludzie żyjący dwa tysiące lat temu byli przygotowani na przybycie Zbawiciela.

Pasterze

Nie wiemy wiele o pasterzach — tylko tyle, że byli to ludzie „w polu czuwający i trzymający nocne straże nad stadem swoim”¹. Pasterze byli najprawdopodobniej dość zwykłymi ludźmi, jak wiele godnych pochwały dusz, których dni wypełnione są zapewnieniem sobie utrzymania.

Mogą reprezentować ludzi, którzy w tym czasie być może nie poszukiwali aktywnie Chrystusa, ale ich serca zostały przemienione, kiedy niebios się otworzyły i obwieszczono im Jego nadejście.

Są to ci, którzy po wysłuchaniu niebiańskich posłańców natychmiast poszli do Betlejem, chcąc Go ujrzeć².

Mędrcy

Mędrcy byli uczonymi, którzy studiowali szczegóły związane z przyjściem Mesjasza, Syna Bożego. Dzięki temu, czego się dowiedzieli, rozpoznali znaki wskazujące na Jego narodziny. Kiedy to zrobili, opuścili swoje domy i udali się do Jerozolimy, pytając: „Gdzie jest ten nowo narodzony król żydowski?”³.

Ich wiedza o Chrystusie nie pozostała wyłącznie w sferze akademickiej. Po tym, jak ujrzeli znaki Jego narodzenia, zaczęli działać. Wyruszyli w poszukiwaniu Chrystusa.

Mędrcy mogą reprezentować tych, którzy szukają Chrystusa poprzez naukę i zdobywanie wiedzy. Ich oddanie prawdzie w końcu doprowadziło ich do Chrystusa i czczenia Go jako Króla królów, Zbawiciela ludzkości⁴.

Symeon i Anna

Symeon i Anna mogą reprezentować tych, którzy szukają Chrystusa poprzez Ducha. Te wspaniałe dusze były bardzo religijne i poprzez post, modlitwę oraz życie w oddaniu i posłuszeństwie, oczekiwały dnia, kiedy pojawi się Syn Boży.

Dzięki wierności, pokorze i wierze cierpliwie wyczekiwali oni przyjścia Zbawiciela.

W końcu ich wierność została nagrodzona, kiedy Maria i Józef przedstawili im dzieciątko, które pewnego dnia weźmie na siebie grzechy całej ludzkości⁵.

Wierzący spośród Nefitów i Lamanitów

Wzruszająca historia o tym, jak wierzący z Nowego Świata wyglądali znaków narodzin Zbawiciela, znajduje się w Księdze Mormona.

Pamiętajcie, że ci, którzy wierzyli w Chrystusa, byli wyszydzani i prześladowani. Elity z tamtych czasów oskarżały wierzących o to, że wierzą w głupie przesady. Tak naprawdę niewierzący byli tak hałaśliwi w swoich szyderstwach, że „podburzyli przeciw nim lud w całym kraju” (3 Nefi 1:7). Kpili z tych, którzy wierzyli, że Zbawiciel może się w ogóle narodzić.

Ich gniew i wściekłość były tak wielkie, że uciszenie wszystkich, którzy wierzyli w Zbawiciela, stało się ich obsesją. W Księdze Mormona znajduje się opis tych dramatycznych wydarzeń⁶.

Wierzący, którzy żyli w tamtych czasach, mogli reprezentować tych, którzy szukają Chrystusa nawet wtedy, kiedy inni ich wyśmiewają, drwią z nich i szydzą. Poszukują Chrystusa nawet wtedy, kiedy inni próbują przedstawić ich w krzywym zwierciadle jako nieokrzesanych, głupich lub naiwnych.

Jednak pogarda ze strony innych ludzi nie zniechęca prawdziwie wierzących do poszukiwania Chrystusa.

Poszukujemy Chrystusa

W czasie roku, a być może szczególnie w czasie Świąt Bożego Narodzenia, odniesiemy korzyść z zadania sobie ponownie pytania: „Jak poszukuję Chrystusa?”

W trudnym okresie swojego życia wielki król Dawid napisał: „Boże! Tyś Bogiem moim, ciebie gorliwie szukam, Ciebie pragnie dusza moja; Tęskni do ciebie ciało moje”⁷.

Być może ta postawa szukania Boga była jednym z powodów, dla których Dawid został opisany jako mający Boga w sercu⁸.

Obyśmy szukali sercem i duszą naszego ukochanego Zbawiciela, Księcia Pokoju, Świętego Izraela, w czasie Świąt Bożego Narodzenia i przez cały rok. Pragnienie to bowiem definiuje w dużej mierze nie tylko to, kim jesteśmy jako członkowie Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich, ale bardziej to, kim naprawdę jesteśmy jako uczniowie Chrystusa.

PRZYPISY

1. Ew. Łukasza 2:8.
2. Zob. Ew. Łukasza 2:15.
3. Zob. Ew. Mateusza 2:1–2.
4. Zob. Ew. Mateusza 2:11.
5. Zob. Ew. Łukasza 2:22–38.
6. Zob. 3 Nefi 1.
7. Ks. Psalmów 63:2.
8. Zob. Dzieje Apostolskie 13:22.

NAUCZANIE NA PODSTAWIE TEGO PRZESŁANIA

Jak możemy lepiej poszukiwać Chrystusa, zgodnie z sugestiami Prezydenta Uchtdorfa? Możesz zachęcić osoby, które nauczasz, aby zadały sobie pytanie: „Czy poszukuję Chrystusa?”. Możesz zaprosić je, aby zaczęły mówić o tym, w jaki sposób każda z nich poszukuje Chrystusa w czasie rodzinnego studiowania pism świętych. Możesz także obejrzeć świąteczny film na stronie internetowej *mormon.org* wraz z osobami, które nauczasz i zaprosić je, aby skorzystały z tej świątecznej okazji, aby szukać Chrystusa, podążając za Jego naukami.

DZIECI

Wyglądając Chrystusa

Wielu ludzi wyglądało i oczekiwało narodzin Jezusa. Teraz my wyglądamy i oczekujemy Jego ponownego przyjścia! Możemy się do tego przygotować, ucząc się o Jezusie i podążając za Nim. Jak ty naśladujesz Jezusa? Narysuj gwiazdę i zapisz swoje pomysły w środku.

Chęć, by dźwigać drugich brzemiona

Przestudiujcie z modlitwą to przesłanie i pod natchnieniem wybierzcie fragment, o którym chcecie porozmawiać. W jaki sposób świadomość celu Stowarzyszenia Pomocy przygotowuje córki Boga na błogosławieństwa życia wiecznego?

Jesteśmy otoczeni ludźmi, którzy „potrzebują naszej uwagi, zachęty, wsparcia, pocieszenia i serdeczności — powiedział Prezydent Thomas S. Monson. — Jesteśmy dłońmi Pana tutaj na ziemi i mamy upoważnienie, by służyć Jego dzieciom i umacniać je. On polega na każdym z nas”¹.

Prezydent Henry B. Eyring, Pierwszy Doradca w Pierwszym Prezydium powiedział: „Wielka przemiana rozpoczęła się w waszych sercach, kiedy przystąpiłyście do Kościoła. Zawarliście przymierze i otrzymaliście obietnicę, która zaczęła zmieniać wasz charakter [...].

Obiecałyście, że będziecie pomagać Panu w ulżeniu [...] brzemionom [bliźnich] i będziecie ich pocieszać. Kiedy otrzymaliście dar Ducha Świętego, została wam dana moc, aby pomagać w zmniejszaniu tych ciężarów”².

„Pragniemy przez światło ewangelii patrzeć na ludzi tak, jak czyni to Zbawiciel — ze współczuciem,

nadzieją i prawdziwą miłością — powiedziała Jean B. Bingham, Generalna Prezydent Stowarzyszenia Pomocy. — Nadejdzie dzień, kiedy w pełni zrozumiemy serca innych i będziemy wdzięczni za okazane nam miłosierdzie, gdyż sami okazaliśmy bliźnim prawdziwą miłość — myślą i słowem [...].

Naszym obowiązkiem i przywilejem jest docenić postęp *każdego* człowieka, podczas gdy staramy się być podobni do naszego Zbawiciela”³.

Kiedy nosimy jedni drugich brzemiona i dotrzymujemy naszych przymierzy, otwieramy drogę dla Jezusa Chrystusa, aby leczył innych. Starszy Jeffrey R. Holland z Kworum Dwunastu Apostołów nauczał: „Pamiętając o niewyobrażalnej cenie Ukrzyżowania i Zadośćuczynienia, obiecuję wam, że On się teraz od nas nie odwróci. Kiedy On mówi do ubogich w duchu: ‘Przyjdźcie do mnie’, oznacza to, że zna drogę

wyjścia z sytuacji i zna drogę do góry. Zna ją, ponieważ sam ją przeszedł. On zna drogę, w istocie On *jest* drogą”⁴.

Dodatkowe fragmenty z pism świętych

Ew. Mateusza 25:40; List do Galacjan 6:2; Mosjasz 2:17; 18:8–9.

PRZYPISY

1. Thomas S. Monson, „Służcie Panu z miłością”, *Liahona*, luty 2014, str. 4.
2. Henry B. Eyring, „Pocieszyciel”, *Liahona*, maj 2015, str. 18.
3. Jean B. Bingham, „Wniosek do swego domu światła ewangelii”, *Liahona*, listopad 2016, str. 6, 8.
4. Jeffrey R. Holland, „Rzeczy wymagające naprawy”, *Liahona* maj 2006, str. 71

Zastanów się

W jaki sposób to, że pomagamy bliźnim w noszeniu ich brzemion i dochowujemy przymierzy, otwiera Jezusowi drogę do ludzi potrzebujących uleczenia?